

383 Hořké Páně umučení

transpozice 5

1. Hoř-ké Pá-ně u-mu-če-ní na mys-li když no - sím, všec-ko se mi

v ža-lost mě-ní, o - ko sl - zou ro - sím; z nesmír-né lás - ky

pra - me - ne Je - žíš krev pro - lé - val, že i to

srd - ce ka - men - né u - chvá - tí hoř - ký žal.

2. Opuštěný, vydán zradě
v Getsemanech klečí.
Však již kvapí po zahradě
žoldnéřové s meči.
Jidáš, jenž Mistra zaprodal,
vede je s úsklebkem
a již je veden králů Král
před knížat hrdý sněm.

3. Ztýraného odtud zrána
vedou k Pilátovi,
aby na smrt vydal Pána
vladařskými slovy.
„Nevinen Ježíš,“ Pilát dí,
ale hned bez práva
ukrutné Pána čeledi
k mrskání vydává.

4. Pohleď, duše nelítostná,
na ta hrozná muka,
kterak Pána bije zlostná
katanova ruka;
trnovým věncem ve spěchu
čelo mu ovijí,
červené roucho k posměchu
kladou mu na šíji.
6. Hle, již svaté ruce, nohy
připecněny k dřevu,
vystaven Pán přeubohý
rouhání a hněvu,
a v nevýslovném strádání
krvácí z četných ran,
pak svatou hlavu naklání,
těžký boj dokonán.
5. A lid nezná smilování,
vida Pána v trýzni.
Marně vladař Pilát brání
jeho krvežízni.
Na rámě bere těžký kříž
Kristus Pán v lopotě,
kající duše, pojď s ním již
ke smutné Golgotě.
7. Uvaž, duše, v tuto dobu
muka kříže jeho,
na němž Pán pněl pro tvou zlobu
k spáse světa všeho.
Odvrhni hříchu okovy,
pro něž Pán umírá,
již se ti z lásky Kristovy
věčný ráj otvírá.

2. O - puš - tě - ný, vy - dán zra - dě v Getse - ma - nech kle - čí. Však již kva - pí

po za - hra - dě žo - ld - né - řo - vé s me - čí. Ji - dáš, jenž Mis -

tra za - pro - dal, ve - de je s ú - škleb - kem a již

je ve - den krá - lů Král před kní - žat hr - dý

3. Ztý - ra - né - ho od - tud zrá - na ve - dou k Pi - lá - to - vi, a - by na smrt

vy - dal Pá - na vla - dař - ský - mi slo - vy. „Ne - vi - nen Je - žíš,“

Pi - lát dí, a - le hned bez prá - va u - krut - né

Pá - na če - le - di k mrs - ká - ní vy - dá - vá.

4. Po - hled', du - še ne - lí - tost - ná, na ta hroz - ná mu - ka, kte - rak Pá - na

bi - je zlost - ná ka - ta - no - va ru - ka; tr - no - vým věn - cem

ve spě - chu če - lo mu o - vi - jí, čer - ve - né

rou - cho k po - smě - chu kla - dou mu na ší - ji.

5. A lid nez-ná smi-lo - vá - ní, vi - da Pá - na v trýz - ni. Mar-ně vla-dař

Pi - lát brá - ní je - ho kr - ve - žíz - ni. Na rá - mě be - re

těž - ký kříž Kris-tus Pán v lo - po - tě, ka - jíc - ná

du - še, pojd' s ním již ke smut - né Gol - go - tě.

6. Hle, již sva-té ru-ce, no-hy při-pev-ně - ny k dře - vu, vy - sta-ven Pán

pře - u - bo - hý rou - há - ní a hně - vu, a v ne-vý - slov - ném

strá - dá - ní kr - vá - cí z četných ran, pak sva - tou

hla - vu na - klá - ní, těž - ký boj do - ko - nán.

7. U - važ, du-še, v tu-to do-bu mu-ka kří - že je - ho, na němž Pán pněl

pro tvou zlo - bu k spá-se svě - ta vše - ho. Od - vrh - ni hří - chu

o - ko - vy, pro něž Pán u - mí - rá, již se ti

z lás - ky Kris - to - vy věč - ný ráj ot - ví - rá.